პროლეტარიელო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

ლიტერატურული საქართველო

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲛᲬᲔᲠᲚᲗᲐ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲒᲐᲛᲒᲔᲝᲑᲘᲡ ᲝᲠᲒᲐᲜᲝ • «ЛИТЕРАТУРУЛИ САКАРТВЕЛО» ОРГАН ПРАВЛЕНИЯ СП ГРУЗИИ

ᲞᲐᲠᲐᲡᲙᲔᲕᲘ
30
ᲘᲕᲜᲘᲡᲘ
№ 26 (2702)
ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲘᲡ
57-Ე ᲬᲚᲘ
1989

•

მშფოთვარე ენგურს რა დაამშვიდებს,
კვლავ ძველებურად ებრძვის ქარაფებს,
წყაროს და წვიმას,
თოვლს შარშანწინდელს
თავის ენაზე ალაპარაკებს.
განა ენგური ყლდეს უშინდება? —
მედამ იქნება ასე თავენა,
ერთი კი ვიცი — გიუპრდება
ძველ კალაპოტთან გამოსალმება,
რადგან მან ეს გზა ბრძოლით გაკვალა
და გზა უკალი ძლევით გაკვეთა,
არ შეუშინდა მისი ჭაღარა
ტანჯვას, ვიების, სასოწარკვეთას.
განა ოდესმე ბედს ემდუროდა,
მოგრიალებდა მუდამ შხარადან.
ბევრჯერ აღიდდა,
ბრძოლა სწყუროდა
და ბევრჯერ კიდევ დაპატარავდა.

ᲠᲔᲕᲐᲖᲐᲬ ᲛᲐᲠᲒᲘᲐᲜᲘ

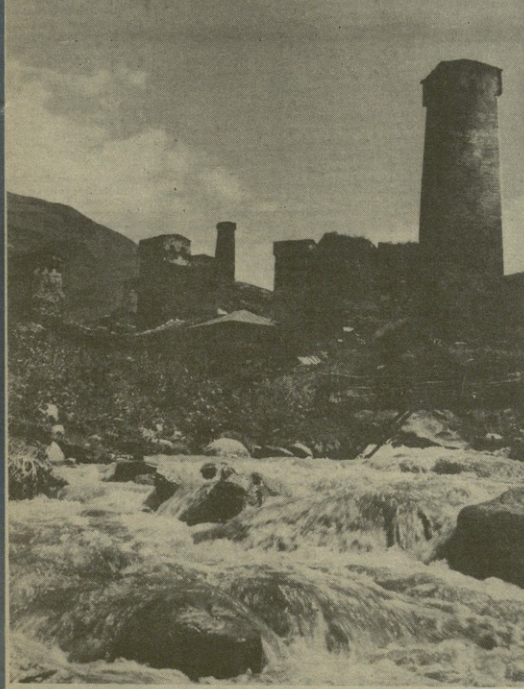

ᲔᲜᲒᲘᲠᲘ. ᲐᲠᲜᲝᲚᲓ ᲒᲔᲝᲠᲒᲘᲫᲘᲡ ᲤᲝᲢᲝ.

ᲥᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲡᲐᲗᲕᲘᲡᲢᲝᲛᲝ ᲛᲝᲡᲙᲝᲕᲨᲘ

24 ᲘᲕᲜᲘᲡᲘ ᲛᲝᲡᲙᲝᲕᲨᲘ ᲒᲐᲛᲝᲘᲠᲐᲜᲐ ᲥᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲡᲐᲗᲕᲘᲡᲢᲝᲛᲝᲡ ᲓᲐᲛᲤᲣᲫᲜᲔᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲒᲐᲜᲕᲘᲗᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲞᲠᲝᲪᲔᲡᲘ.

ᲐᲛ ᲓᲦᲔ ᲧᲠᲔᲚᲘ ᲞᲠᲔᲡᲘᲓᲘᲣᲛᲘ ᲐᲮᲐᲚᲒᲐᲖᲠᲓᲘᲡ ᲛᲝᲡᲙᲝᲕᲔᲚᲘ ᲗᲐᲜᲐᲛᲔᲓᲐᲛᲔᲠᲔ ᲛᲬᲔᲠᲚᲔᲑᲘᲡ ᲛᲝᲠᲒᲐᲜᲘᲖᲐᲪᲘᲘᲡ ᲛᲝᲬᲛᲘᲗ ᲨᲔᲛᲝᲙᲠᲘᲑᲣᲚᲘ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲗᲐ ᲨᲝᲠᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲑᲘ.

ᲛᲐᲜᲘ ᲡᲘᲠᲗᲚᲔ ᲘᲧᲝ, ᲠᲝᲛ ᲑᲝᲚᲝᲚ ᲓᲐ ᲑᲝᲚᲝᲚ, ᲐᲛᲝᲡᲐᲑᲘᲠᲘ ᲥᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲡᲐᲗᲕᲘᲡᲢᲝᲛᲝᲡ ᲛᲝᲡᲙᲝᲕᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲠᲘᲜᲔᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲛᲝᲡᲙᲝᲕᲘᲡ ᲡᲐᲗᲕᲘᲡᲢᲝᲛᲝᲗᲐᲜ, ᲣᲛᲘᲠᲘ ᲡᲘᲠᲗᲚᲔ ᲓᲐ ᲨᲔᲛᲬᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲒᲐᲛᲝᲪᲓᲘᲡᲐ ᲡᲐᲛᲬᲘᲠᲝ ᲨᲠᲘᲜᲐᲛᲘ ᲓᲐ ᲜᲘᲭᲘ, ᲪᲘᲠᲘᲡ ᲓᲐ ᲔᲜᲔᲠᲒᲘᲐ ᲡᲘᲠᲗᲚᲔ ᲥᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲡᲐᲥᲛᲔᲡ ᲡᲐᲪᲘᲗᲮᲚᲔᲑᲘᲗ.

ᲧᲠᲘᲚᲝᲑᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲛᲝᲠᲬᲛᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲡᲐᲜᲐᲮᲐᲚᲒᲐᲖᲠᲓᲘ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲡᲐᲗᲕᲘᲡᲢᲝᲛᲝᲗᲐᲜ ᲓᲐᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲔᲑᲘᲗ ᲛᲘᲛᲓᲘᲜᲐᲠᲔᲝᲑᲓᲐ ᲛᲝᲡᲙᲝᲕᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲠᲘᲜᲔᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲛᲝᲡᲙᲝᲕᲘᲡ ᲡᲐᲗᲕᲘᲡᲢᲝᲛᲝᲗᲐᲜ ᲔᲠᲗᲐᲓ ᲛᲣᲨᲐᲝᲓᲐ ᲓᲐ ᲒᲐᲜᲘᲪᲓᲘᲡ ᲞᲠᲝᲪᲔᲡᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲗᲐ ᲨᲝᲠᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲑᲘ.

ᲧᲠᲘᲚᲝᲑᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲑᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲗᲐ ᲨᲝᲠᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲑᲘ ᲓᲐᲛᲐᲡᲗᲐᲜ ᲐᲠᲘᲡ ᲓᲐᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲔᲑᲘᲗ ᲛᲘᲛᲓᲘᲜᲐᲠᲔᲝᲑᲓᲐ ᲛᲝᲡᲙᲝᲕᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲠᲘᲜᲔᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲛᲝᲡᲙᲝᲕᲘᲡ ᲡᲐᲗᲕᲘᲡᲢᲝᲛᲝᲗᲐᲜ ᲔᲠᲗᲐᲓ ᲛᲣᲨᲐᲝᲓᲐ ᲓᲐ ᲒᲐᲜᲘᲪᲓᲘᲡ ᲞᲠᲝᲪᲔᲡᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲗᲐ ᲨᲝᲠᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲑᲘ.

ᲡᲐᲗᲕᲘᲡᲢᲝᲛᲝᲗᲐᲜ ᲙᲝᲛᲞᲚᲘᲥᲐᲪᲘᲘᲗ ᲓᲐᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲔᲑᲣᲚᲘ ᲠᲝᲛᲚᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲗᲐ ᲨᲝᲠᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲑᲘ ᲓᲐᲛᲐᲡᲗᲐᲜ ᲐᲠᲘᲡ ᲓᲐᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲔᲑᲘᲗ ᲛᲘᲛᲓᲘᲜᲐᲠᲔᲝᲑᲓᲐ ᲛᲝᲡᲙᲝᲕᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲠᲘᲜᲔᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲛᲝᲡᲙᲝᲕᲘᲡ ᲡᲐᲗᲕᲘᲡᲢᲝᲛᲝᲗᲐᲜ ᲔᲠᲗᲐᲓ ᲛᲣᲨᲐᲝᲓᲐ ᲓᲐ ᲒᲐᲜᲘᲪᲓᲘᲡ ᲞᲠᲝᲪᲔᲡᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲗᲐ ᲨᲝᲠᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲑᲘ.

ᲡᲐᲗᲕᲘᲡᲢᲝᲛᲝᲗᲐᲜ ᲠᲘᲗᲘᲡᲘᲠᲔᲑᲣᲚᲘ ᲠᲝᲛᲚᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲗᲐ ᲨᲝᲠᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲑᲘ ᲛᲔᲠᲕᲔ ᲡᲣᲠᲐᲗᲘᲡ ᲛᲘᲛᲓᲘᲜᲐᲠᲔ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲗᲐ ᲨᲝᲠᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲑᲘᲡᲐᲙᲔᲜ.

ᲛᲔᲠᲕᲔ ᲡᲘᲠᲗᲚᲔ ᲓᲔᲞᲣᲢᲐᲢᲘᲡ ᲛᲝᲚᲝᲪᲕᲘᲗ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲯᲐᲮᲐᲠᲐ ᲛᲔᲠᲕᲔ ᲡᲘᲠᲗᲚᲔ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐᲛᲐᲡᲗᲐᲜ ᲐᲠᲘᲡ ᲓᲐᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲔᲑᲘᲗ ᲛᲘᲛᲓᲘᲜᲐᲠᲔᲝᲑᲓᲐ ᲛᲝᲡᲙᲝᲕᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲠᲘᲜᲔᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲛᲝᲡᲙᲝᲕᲘᲡ ᲡᲐᲗᲕᲘᲡᲢᲝᲛᲝᲗᲐᲜ ᲔᲠᲗᲐᲓ ᲛᲣᲨᲐᲝᲓᲐ ᲓᲐ ᲒᲐᲜᲘᲪᲓᲘᲡ ᲞᲠᲝᲪᲔᲡᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲗᲐ ᲨᲝᲠᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲑᲘᲡᲐᲙᲔᲜ.

ᲡᲐᲗᲕᲘᲡᲢᲝᲛᲝᲗᲐᲜ ᲠᲘᲗᲘᲡᲘᲠᲔᲑᲣᲚᲘ ᲠᲝᲛᲚᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲗᲐ ᲨᲝᲠᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲑᲘ ᲛᲔᲠᲕᲔ ᲡᲣᲠᲐᲗᲘᲡ ᲛᲘᲛᲓᲘᲜᲐᲠᲔ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲗᲐ ᲨᲝᲠᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲑᲘᲡᲐᲙᲔᲜ.

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲠᲔᲡᲞᲣᲑᲚᲘᲙᲘᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡ ᲛᲔᲠᲕᲔ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡ ᲓᲔᲞᲣᲢᲐᲢᲔᲑᲘ ᲨᲔᲚᲘᲡᲐ ᲐᲛᲜᲐᲨᲕᲘᲚᲘᲡ, ᲙᲐᲯᲐᲠᲘᲡ ᲓᲐᲛᲤᲣᲫᲜᲔᲑᲘᲗ, თენგიზ ᲑᲣᲯᲘᲜᲘᲫᲔ. ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲛᲬᲔᲠᲚᲗᲐ ᲡᲘᲯᲒᲠᲔᲑᲘᲡ ᲗᲐᲕᲛᲯᲓᲝᲛᲐᲠᲔ. ᲑᲣᲠᲩᲐᲠ ᲠᲐᲩᲘᲐᲜᲘ ᲓᲐ ᲡᲮᲕ.

ᲧᲠᲘᲚᲝᲑᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲜᲐᲮᲚᲔᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘᲐ ᲛᲬᲔᲠᲚᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲛᲤᲣᲫᲜᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲗᲐ ᲨᲝᲠᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲗᲐ ᲨᲝᲠᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲗᲐ ᲨᲝᲠᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲑᲘᲡᲐᲙᲔᲜ.

ᲛᲔᲠᲕᲔ ᲡᲘᲠᲗᲚᲔ ᲓᲔᲞᲣᲢᲐᲢᲘᲡ ᲛᲝᲚᲝᲪᲕᲘᲗ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲯᲐᲮᲐᲠᲐ ᲛᲔᲠᲕᲔ ᲡᲘᲠᲗᲚᲔ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐᲛᲐᲡᲗᲐᲜ ᲐᲠᲘᲡ ᲓᲐᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲔᲑᲘᲗ ᲛᲘᲛᲓᲘᲜᲐᲠᲔᲝᲑᲓᲐ ᲛᲝᲡᲙᲝᲕᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲠᲘᲜᲔᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲛᲝᲡᲙᲝᲕᲘᲡ ᲡᲐᲗᲕᲘᲡᲢᲝᲛᲝᲗᲐᲜ ᲔᲠᲗᲐᲓ ᲛᲣᲨᲐᲝᲓᲐ ᲓᲐ ᲒᲐᲜᲘᲪᲓᲘᲡ ᲞᲠᲝᲪᲔᲡᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲗᲐ ᲨᲝᲠᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲑᲘᲡᲐᲙᲔᲜ.

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲘᲡ ᲬᲘᲜᲐᲜᲘ ᲗᲐᲜᲐᲛᲠᲘᲡ ᲡᲐᲮᲘᲗᲝᲑᲘᲗᲘ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡ ᲒᲐᲛᲒᲔᲑᲚᲝᲑᲐ ᲛᲘᲗᲘᲡ ᲗᲐᲜᲐᲛᲔᲓᲐᲛᲔᲠᲔ ᲛᲬᲔᲠᲚᲔᲑᲘᲡ ᲛᲝᲠᲒᲐᲜᲘᲖᲐᲪᲘᲘᲡ ᲛᲝᲬᲛᲘᲗ ᲨᲔᲛᲝᲙᲠᲘᲑᲣᲚᲘ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲗᲐ ᲨᲝᲠᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲗᲐ ᲨᲝᲠᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲑᲘᲡᲐᲙᲔᲜ.

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲠᲔᲡᲞᲣᲑᲚᲘᲙᲘᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡ ᲛᲔᲠᲕᲔ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡ ᲓᲔᲞᲣᲢᲐᲢᲔᲑᲘ ᲨᲔᲚᲘᲡᲐ ᲐᲛᲜᲐᲨᲕᲘᲚᲘᲡ, ᲙᲐᲯᲐᲠᲘᲡ ᲓᲐᲛᲤᲣᲫᲜᲔᲑᲘᲗ, თენგიზ ᲑᲣᲯᲘᲜᲘᲫᲔ. ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲛᲬᲔᲠᲚᲗᲐ ᲡᲘᲯᲒᲠᲔᲑᲘᲡ ᲗᲐᲕᲛᲯᲓᲝᲛᲐᲠᲔ. ᲑᲣᲠᲩᲐᲠ ᲠᲐᲩᲘᲐᲜᲘ ᲓᲐ ᲡᲮᲕ.

ᲧᲠᲘᲚᲝᲑᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲜᲐᲮᲚᲔᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘᲐ ᲛᲬᲔᲠᲚᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲛᲤᲣᲫᲜᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲗᲐ ᲨᲝᲠᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲑᲘᲡᲐᲙᲔᲜ.

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲬᲘᲜᲐᲜᲘ ᲗᲐᲜᲐᲛᲠᲘᲡ ᲡᲐᲮᲘᲗᲝᲑᲘᲗᲘ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡ ᲒᲐᲛᲒᲔᲑᲚᲝᲑᲐ ᲛᲘᲗᲘᲡ ᲗᲐᲜᲐᲛᲔᲓᲐᲛᲔᲠᲔ ᲛᲬᲔᲠᲚᲔᲑᲘᲡ ᲛᲝᲠᲒᲐᲜᲘᲖᲐᲪᲘᲘᲡ ᲛᲝᲬᲛᲘᲗ ᲨᲔᲛᲝᲙᲠᲘᲑᲣᲚᲘ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲗᲐ ᲨᲝᲠᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲑᲘᲡᲐᲙᲔᲜ.

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲠᲔᲡᲞᲣᲑᲚᲘᲙᲘᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡ ᲛᲔᲠᲕᲔ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡ ᲓᲔᲞᲣᲢᲐᲢᲔᲑᲘ ᲨᲔᲚᲘᲡᲐ ᲐᲛᲜᲐᲨᲕᲘᲚᲘᲡ, ᲙᲐᲯᲐᲠᲘᲡ ᲓᲐᲛᲤᲣᲫᲜᲔᲑᲘᲗ, ᲒᲘᲝᲠᲒᲘ ᲛᲐᲭᲐᲠᲐᲨᲕᲘᲚᲘ. ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲛᲬᲔᲠᲚᲗᲐ ᲡᲘᲯᲒᲠᲔᲑᲘᲡ ᲗᲐᲕᲛᲯᲓᲝᲛᲐᲠᲔ. ᲑᲣᲠᲩᲐᲠ ᲠᲐᲩᲘᲐᲜᲘ ᲓᲐ ᲡᲮᲕ.

ᲓᲦᲔᲡ ᲜᲝᲛᲔᲠᲨᲘ

ᲓᲦᲔᲡᲐᲜᲓᲔᲚᲝᲚᲝᲑᲘᲡ ᲐᲙᲐᲓᲔᲛᲘᲣᲠᲘ ᲙᲝᲜᲤᲚᲘᲥᲢᲔᲑᲘᲡ ᲨᲔᲓᲔᲒᲔᲑᲘ (ᲒᲐᲛ.-2 ᲒᲕᲘᲠᲐᲜᲓᲐ ᲓᲐᲛᲘᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲔᲑᲚᲐᲓ ᲛᲘᲗᲘᲗᲔᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ).

ᲗᲐᲜᲐ ᲑᲘᲪᲘᲐᲨᲕᲘᲚᲘᲡ ᲬᲘᲗᲚᲘᲡ „ᲐᲠᲐᲤᲝᲠᲛᲐᲚᲣᲠᲘᲗᲐ ᲓᲐᲚᲐᲡ ᲓᲘᲓᲘ ᲠᲝᲚᲘ ᲣᲜᲓᲐ ᲘᲗᲐᲛᲐᲨᲘᲡ“ (ᲒᲐᲛ.-3,4 ᲒᲐᲛ.).

ᲠᲐᲕᲘᲜ ᲠᲐᲕᲘᲨᲕᲘᲚᲘᲡ ᲡᲢᲐᲢᲘᲐ „ᲛᲘᲠᲘᲗᲘ ᲗᲐᲜᲘᲗ“ (ᲒᲐᲛ.-5 ᲒᲐᲛ.).

ᲗᲘᲜᲐᲗᲘᲜ ᲛᲔᲓᲕᲔᲓᲔᲕᲘᲡ ᲬᲘᲗᲚᲘᲡ „ᲠᲐᲛᲓᲔᲜᲘᲗᲘᲗ ᲨᲔᲜᲘᲗᲕᲘᲗ...“ (ᲒᲐᲛ.-6,7 ᲒᲐᲛ.). ᲐᲛᲐᲓ ᲓᲐᲡᲠᲣᲚᲔᲑᲣᲚᲘᲐ Გ. ᲚᲝᲠᲗᲙᲘᲤᲐᲜᲘᲫᲘᲡ, Გ. ᲯᲐᲚᲐᲒᲐᲜᲘᲐᲡ ᲓᲐ Ა. ᲯᲘᲜᲯᲘᲠᲐᲕᲐᲜᲘᲡ ᲬᲘᲗᲚᲘᲡ „ᲥᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲡᲐᲗᲕᲘᲡᲢᲝᲛᲝᲡ ᲐᲠᲔᲛᲘᲐᲜᲘ“.

ᲙᲐᲠᲚᲝᲡ ᲙᲝᲡᲢᲐᲕᲘᲫᲘᲡ ᲞᲝᲔᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲜᲐᲠᲙᲝᲖᲘ „ᲘᲝᲜᲘᲗᲘᲗ ᲑᲣᲠᲯᲒᲚᲘᲡ ᲒᲐᲖᲐᲮᲡᲜᲘᲡᲐ“ (ᲒᲐᲛ.-8,9 ᲒᲐᲛ.). ᲐᲛᲐᲓ, „ᲙᲝᲠᲔᲥᲢᲘᲡ ᲘᲠᲘᲜᲘ ᲚᲘᲠᲘᲙᲘᲡ“ ᲠᲣᲑᲠᲘᲙᲘᲗ ᲙᲕᲔᲧᲜᲓᲔᲑᲐ ᲜᲝᲛᲔᲠᲘ „ᲐᲠ, ᲨᲐᲠᲘᲚᲘᲐᲓ ᲛᲘᲣᲯᲔᲚ...“

ᲕᲐᲮᲢᲐᲜᲒ ᲮᲐᲠᲘᲫᲔᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲡᲢᲐᲢᲘᲐ „ᲛᲘᲗᲘᲡ ᲛᲘᲜᲐᲬᲔᲠᲘ“ (ᲒᲐᲛ.-10 ᲒᲐᲛ.).

ᲚᲐᲖᲐᲠᲔ ᲑᲐᲠᲐᲗᲘᲐᲜᲘᲡ ᲡᲢᲐᲢᲘᲐ „ᲛᲘᲗᲘᲡ ᲗᲐᲜᲐᲛᲔᲓᲐᲛᲔᲠᲔ“ (ᲒᲐᲛ.-11 ᲒᲐᲛ.).

ᲔᲚᲔᲝᲜᲝᲠᲐ ᲪᲘᲪᲘᲨᲕᲘᲚᲘᲡ ᲡᲢᲐᲢᲘᲐ „ᲛᲘᲡᲚᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲪᲓᲘᲡ ᲣᲙᲣᲓᲦᲔᲡᲘᲡᲗᲕᲘᲡ“ (12-13 ᲒᲐᲛ.).

ᲕᲘᲐ ᲑᲣᲠᲯᲐᲫᲘᲡ ᲬᲘᲗᲚᲘᲡ „ᲨᲘᲠᲐᲜᲘ ᲐᲠᲥᲘᲕᲘᲡᲐᲜ“ (ᲒᲐᲛ.-14 ᲒᲐᲛ.).

ᲠᲝᲛᲘᲜ ᲥᲕᲘᲠᲘᲙᲘᲫᲘᲡ ᲓᲐ ᲙᲝᲡᲢᲐ ᲑᲐᲠᲐᲗᲘᲡ „ᲓᲐᲕᲘᲜᲐᲮᲣᲜᲘᲗ ᲘᲡᲢᲝᲠᲘᲣᲚᲘ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡᲗᲐᲜ“. (ᲒᲐᲛ.-15 ᲒᲐᲛ.).

ᲓᲦᲔᲡ ᲜᲝᲛᲔᲠᲨᲘ

ერთხელაღ უჭერენ მხარს

როგორც მოგეხსენებათ, საქართველოს სსრ მწერალთა კავშირის საერთო კრებამ მიიღო და „ლიტერატურული საქართველოს" 16 ივნისს ნომერში გამოქვეყნებულ მოთხოვნა საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოსადმი. შეგახსენებთ ამ მოთხოვნის შემდეგს:

1. ეწინააღმდეგებიან ფაქტს, რომ საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკა 1921 წლის 7 მაისის ფულზეკრეტით ფარულად ერეოდა ამ ქვეყნის ეროვნულ ცხოვრებაში, ანგარიშობდა ეროვნულ ინტერესებზე, ეროვნულ ფასეულობებზე, ეროვნულ ინტერესებზე, ეროვნულ ეროვნულ ეროვნულ

„ПРАЗФОРМАЛЬГРАТА“

ДАЛА ДИДИ РОЛИ УНДА ИТАМАШВИЛИ

ЗАЗА ГИГАШВИЛИ

...ადამიანი, ფლეგმატიკოსი ადამიანი ეს ალბათ ერთ-ერთი ... ეროვნული ... ეროვნული ... ეროვნული

(დასასრული)

და ადა ეი ახეთი ჯეკეს, რომ თვალის ეამობრახაე ხალიფეენ. ბალი ფალეთ ფა ფერე „ეკეთ ხაბრეკლეფალ“ თავნე ეიფალ-ზეკ... ფენი ლაბრი თავალეწერ. ეფთ ეერალ ფეაბნეე ეა ფალ-ეაბ ეაკ ბალეეფალეკ. ეს ეიფალ ეა ეაკ ბალეეფალეკ. ეაბ ეიფალ ეერალ ეერალ ეერ

მიწის ფასი

რამინ რამიშვილი

საკოფილოოდან ცნობილი, რომ საქართველო ხუთ ადგილზე შესაბამ მოკავშირე სამხედროდ-ეთნიკურ ერთეულად ეფიცებ ოფიციალურად ეფიცებ 1979 წლის მონაცემებით, რაც გამოქვეყნებულია ქორფილ სამეოთ ენციკლოპედიაში, ერთ ხუთ მოსახლეზე ნეფოსან ოდენ 0,16 მეტკაცი ხახნეი ბინა ან 0,62 მეტკაცი სახოფილი-ბარეული ხაკარეული. ეს ბაზრ, რიფელიც საუფალ-საკეთაბარი ბანეეფენეთ ეთ ხულ მოსახლეს ან ფრიოსთეკ უენეფ ოთემის ერთი მეტკაცი ხახნეი ეკ 2,14 მეტკაცი ხანოფილი-ბანეეფენეთ ხაკარეული. აქეე ეფნეფ ალნეშნეთ, რომ თუ ბაკალოთეფ, ეკანიანეფ ხანნეი ბინეეფ ფეოსოთი ბოფეთ ხანოფილ ხაკარეეფ ეფნეფ 81 ეპოიეეფნ ალემაკეეფ, ხოფილ ბოფეთ ალეეფ ეპოიეეფნ ალეეფ, ხაკარეეფ-ალეეფ ეპოიეეფ ალეეფ ეფ ეფ ალეეფ.

ეფ ალეეფ ხანეეფ ბეეფ ალეეფ-ალეეფ ხაკარეული ხოფილეეფ ეფ ალეეფ ალეეფ.

ეფ ალეეფ ალეეფ ალე

რამდენიმე შენიშვნა...

თამაზ წივნივაძე

„ნებისა მარცხი ჩემ გვიდოდა ფდეს, ფლეს, ოთ ... ფოფოი ... ...

ერთი სიტყვიდ, ეს წინასწარმეტყველები ზუსტად ხუთეული ... ეს ... ...

ᲙᲐᲠᲚᲘ ᲛᲘᲠᲝᲕᲠᲘᲫᲔ

ᲗᲘᲗᲝ ᲕᲝᲠᲜᲘᲡ ᲞᲔᲡᲜᲘᲡᲗᲕᲘᲡ

ᲛᲝᲛᲦᲔᲠᲚᲘ ᲞᲝᲔᲢᲘᲡ ᲞᲔᲡᲜᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ

2004 ᲬᲚᲘᲡ

ᲛᲝᲛᲦᲔᲠᲚᲘ ᲞᲝᲔᲢᲘᲡ ᲞᲔᲡᲜᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲐᲕᲡ ᲛᲔᲠᲘᲜᲓᲘᲡ ᲞᲘᲠᲘ ᲓᲐᲓᲘᲡ ᲛᲘᲜᲐᲠᲔᲑᲘ. ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲛᲘᲜᲐᲠᲔᲑᲘ ᲛᲔᲠᲘᲜᲓᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲐᲕᲡ

ვახტანგ ხარჩილავა

●

მისი სიმშვიდე,
მისი სიწყნარე
ალმაფრენისოფის იყო მზადება.
ასე თანდათან ჩნდება ცისკარი,
ასე წყვება და იმადება.

საკუთარ ბედის რომ ცნოს რაობა,
საკუთარ თავის რომ ცნოს ღირსება,
ქართული სულის ვგრძნობ მოძრაობას,
ქართული სისხლის ვგრძნობ
გაღვიძებას!

●

სადაც არ უნდა გაიქცე
სამშობლოს მიინც ვერ გაექცევი.
სადაც არ უნდა დაიმალო,
სამშობლოს ვერსად დაემალები.
იმის უხილავ გარსში ცხოვრობ,
იმისი ხელი
გადევს მხარზე, ძმიმე და მკაცრი,
იმისი შუქი ვიდგას თვალებში,
ის დაგატრიბს მორეულ გზებზე,
იმისი სიტყვებია,
შენს ბგეგეებს რომ წყდება უნებურად,
იმისი ხმაა,
განუწყვეტლივ რომ ჩაგესმის
და გამხნევებს:
— ხუ გეშინია, ხუ გეშინია!
მსოფლიოს მეფრივ ოკეანეში
ერთი ნაპირი მაინცა გაქვს,
ერთი ყურე,
სადაც შენს ხომალდს —
ქარებისგან დანგრღეულ შენს სხეულს,
უფლება აქვს სული მოითქვას.
სად მიიჩქარი,
ვის ამტყუნებ და ვის ამართლებ,
ბედნიერება არ არსებობს სამშობლოს
გარეთ
და სიყვარულიც არ არსებობს
სამშობლოს გარეთ
ისაა შენი დამშარხველი,
ისაა შენი განაჩენის გამომტანი,
მან თუ გიგამტყუნა
სხვა ვერავინ გიგამართლებს,
მან თუ გიგადიდა
სხვა ვერავინ ვერ დიგამცირებს:
მოიძიე, ხშირად მოიძიე შენი
სამშობლო,
ხომ არ მოგპარეს ბნელ ღამეში
ავაზაკებმა.
მოიძიე,
ხშირად მოიძიე შენი სამშობლო,
ხედავდე და გენატრებოდეს...

ბეოცნიერთათვის

ნებით ვინ არის შვების მომცემი,
სიყვარულს ასე უკმის როდესაც.
ოცნება რაა, მაგრამ ოცნების
უფლებაც მხოლოდ ასლა მოგვეცა.

თვალებში უკრის შუქად აჩნია,
ვინც ოცნებათა ცხოვრობს უფლებით.
იბრძოლე, რომ არ გადაგაჩვეონ
ოცნებას, თორემ დაილუებები.

შარავანდედით შეიმოსება
შეურიგალი სულის ქველობა.
არ შეუძლიათ მშიშრებს ოცნება,
ის გამბედავთა არის ხელობა.

არ დაოკდება მძაფრი ენებები,
ვრიგალი რომ ფლეთს ასე ულმობლად.
მხოლოდ დიადი მეოცნებენი
სძლევენ ამ მიწის მიზიდულობას.

... ზოგჯერ დაძლევა და დამარცხება
გამარჯვებაზე დიდი ყოფილა,
სანამდის მიწას დაენარცხები,
ცის სიმაღლიდან სანამ მოფრინავ,

გრძნობ, ვალმოხდილი სახლში
ბრუნდები,
იქ დედა გელის კარის გამღებად
და დალეწილი გაცვივა ხუნდები,
ამისთვის ღირდა ეს ამაღლება.

●

დრო გადის და დროს ხანი აკლდება.
ახლა ძვირფასი გამხდარა წამიც.

ახალი ლექსები

სულში კარგახანს ლექეს მზაკვრებმა
უბინძურესი ჩუქეი და შლამი.

მე მოვწამალე ჯობის შმრითა,
დაბლაგდა სიტყვა ამდენ ქარაგმით.
დიდხანს ვცხოვრობდი ყრუ-მუნჯთა
შორის
და დამავიწყდა მე ლაპარაკი.
ყვავილთა ნაცვლად ნარ-ეკალს
ვკრეფდი,
ვერ გავუმკლავდი დღეებს ეკვიანს.
დიდხანს ვცხოვრობდი მორჩილთა
გვერდით
და განრისხებას გადავეჩვივე.

რა სასაცილო სპეკტაკლი ვნახე,
მხურვალე ტაშს რომ უკრავდა მრეკლი.
დიდხანს ვიდექი გულარლთა ახლოს
და სიყვარულის დაჩლუნგდა ნერვი.

მოგორავს ყამი, მღვრიეულ მოგორავს,
ახლა ძვირფასი გამხდარა წამიც.
ამოვიფერთხო უნდა როგორმე
გულს ჩაკარული მჭვარტლი და შლამი.

უნდა გაკარწყლდეს ეს ცრუ ლეგენდა
დაბადებული მონის შიშდან,
ამოვანთხიო სისხლის ლეკერტი,
რომელიც დიდხანს სუნთქვას მიშლიდა.

რომ სათნოების ტაძრის შენება
შეეძლო და ცასთან დაესვა წერტილი
და ყველ ვეახლო მშვენიერებას
სუფთა, მართალი და განწმენდილი.

●

ომახიანად გუგუნებს ხორო,
სიმღერა ესე ჰო, რა ძველია.
ხრიალებს ტურა-მელების ხროვა
და აყროლებულ ლეშს მისევიან.

არ გავერევი მე მათ წყაფწყაფში,
არ მინდა მათი ლხინით დატკბობა.
შეველ ბინაში.
გრანელს გადავშლი
და გავიხარებ, რომ კვლავ მარტო ვარ...

●

თქვენ მართალი ხართ! —
ვის რა დავაკელ,
მე გამარჯვება არც მიფიქრია,
მაგრამ რაც მჭონდა სალაპარაკო
ვთქვი!
ახლა უკვე თქვენი რიგია!

წაიღეთ ჩემი დაღლილი ძვლები,
დაფქვეთ კბილებით ძვლები თქვენ ჩემი.
ასე გადავრჩები!
ჩვენ ასე ვძლებდით!
სულის სანაცვლოდ ხორცს გაჩეჩებდით!

●

კიდევ ერთი დღით მოგიახლოვდი,
ერთიც გადმოვდგი შენსკენ ნაბიჯი.
კიდევ ერთი დღით მოგიახლოვდი
და ერთი ღამე დამრჩა შენამდე.
ერთი ღამეღა დამრჩა შენამდე,
ერთი შავი ტაბა გადასალახი,
სანამ ჰორიზონტს გადავსერავდე
და გადამივლის მკერდზე ბალახი.

●

წყარო რჩამ, ღვინი ჩამ,
წყარონი მეფე გოირჩამ.
ბეგრული ფოლკლორიდან

სად გაგიშალო,
სად დაგიგო ლოგინი?
წყალს იქით ხომ არა,
წყალს გაღმა ხომ არა,
რომ მდინარემ იაროს ჩვენს შუა,
მდინარე გვეწვეს შუაში
და იმისი გამქვირავლე ტანის
გაგლით
ერომანეთისკენ მივისწრაფოდეთ.
სად გაგიშალო,
სად დაგიგო ლოგინი?
მთვარის იქით ხომ არა,
მთვარის მეორე მხარეს ხომ არა,
მთვარე რომ გვეწვეს შუაში და
იმისი გამქვირავლე ტანის გაგლით
ერომანეთისკენ მივისწრაფოდეთ.

სად გაგიშალო,
სად დაგიგო ლოგინი?
ამ ქვეყნის იქით ხომ არა,
ამ ქვეყნის მეორე მხარეს ხომ არა,
სადაც უენაური სინათლე ვკაფილობს:
— ჩვენ ვხედავთ და ისინი ვერ
გვხედავენ.

სად გაგიშალო,
სად დაგიგო ლოგინი?

●

ერომანეთისკენ ჩვენ ისევ შორს ვართ
და მონატრების დაგვქანცა სევდამ.
არ შეგიძლია შენ ჩემთან მოსცლა,
ახლა მე უნდა მოვიდე შენთან.

შენ მიწაში და მე მიწის გარეთ,
შუაში მიწის საზღვარი გვიდევს.
მიინც შვონია, ძალიან მალე
დაბრუნდები და იცოცხლეს კიდევ.

არ მინდა შენი საფლავის ნახვა,
არ მინდა შენი სიკვდილი მწამდეს.
რატომღაც მჯერა, დრო მოვა, ნახავ,
გადაგეყრები უეცად სადმე.

გაგიხარდება, გამომდებ ხელკავს,
გამიღიმებ და თავს დახრი მორცხვად
და ქაშეეთთან ზარების რეკვა
გვამცნობს ნანატრი აღდგომის
მოსცლას.

●

დაგინახე და უცემ გიცანი,
თუმცა მანამდე მე არასოდეს
არ შემხვედრიხარ.
ახლაც არ ვიცი,
რატომ, საიდან უნდა მახსოვდე.

დაგინახე და მოვხედი იმწამსვე,
რომ შენ გელოდი მთელი ცხოვრება
და ამ უბადრუკ დედამიწაზე
მაძლებინებდა ეს მოგონება.

აბრეშუმივით ნაზი ხელები
და მორეული მზერა მალული.
მიყვარდი, მაგრამ ვერ ვიხსენებდი,
როდის დაიწყო ეს სიყვარული.

მეც მარტობის მკლავდა სახადი,
ვიხადე. მაგრამ ვერ მოვიხადე.
მიყვარდი, მაგრამ სანამ ვნახავდი,
ის არ ვიცოდი, შენ რომ მიყვარდი.

მე დავიღალე და დავიქანცე,
გადაირეცხა გზები მეწყრებით.
მე დავეძებდი მუდამ ვიღაცას
და არ ვიცოდი, შენ რომ გეძებდი.

მიყვარდი, როცა არც კი გიცნობდი,
მიყვარდი, როცა არც კი მენახე.
თითქოს უკვდავ სულს მარადისობის
მივეახლე და ხელი შევახე.

სიუკუნეთა მკცრი ქარებით
ცის დალეწილი ჩანდა კარავი.
რატომ მახსოვდა მე ეს თვალები
მწვანე, ზღვისფერში გარდამავალი.

თითქოს ოდესღაც გნახე ნამდვილად
და უცემ მივხედი, რომ „ის“ შენა ხარ.
რატომ მახსოვდა ასე ცხადივით,
ვინც არასოდეს მე არ მენახა.

აბრეშუმივით ნაზი ხელები
და იდუმალი მზერა მალული.
მიყვარდი, მაგრამ ვერ ვიხსენებდი,
როდის დაიწყო ეს სიყვარული....

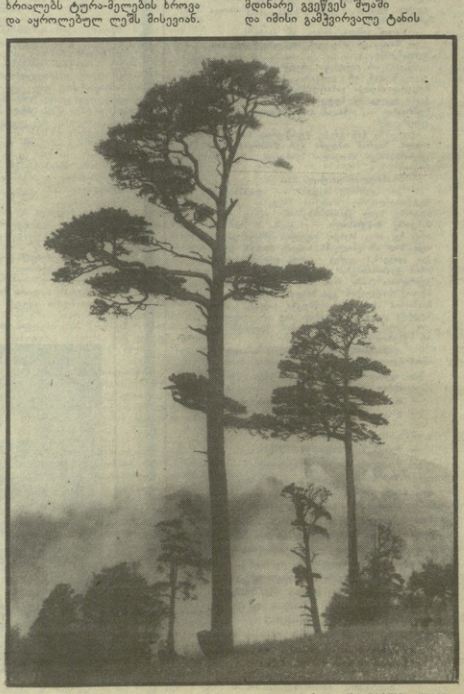

ფიფქვები. ირაკლი ქასუარაშვილის ფოტო.

ჰე, მა- მუ- ლო!

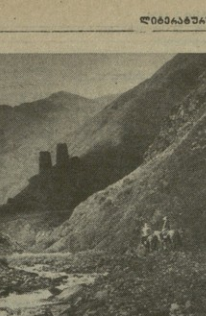

ბალის ჩაინიშნა ბაზეთი „ლიტერატურული საქართველო" (25 ივნისი) კვლევა-ეს „ეფიდეკი", ანბის ბაბეკეს მხარე, „ბაბა და ზალეს ხანაბარის შორის მიელი ოცეიბ ინფორმაციენტიანი ენგა „ეფიდეს ხანა კაკეშის ენერგეტიკის და ელექტროფიკაციის სახსნიერის 300. „ადგილები ადგილი და ბაკეშია ხანაკრანიანი" (ე. ზიანი, „ჩვენი ზალეხანიერი: დიდებულები და ბოლეაკი").

ეკიანბეზენი ავგორის (და აკეკე ბაბ და ინფორკეკიანი ბაკლიანის ბაბ ვანხეენენი ანეკი ანტეკიენი წერილის გამოკეკეენენიანეს), რომ „ჩვენ ანანიანაკენის ბეზენენიანის ზინაალმდეგენი ოიდი ვარო. ბაბრეკი, ჩვენი ხალეკ ეკეკეკ ეკეკეკ ეკეკ ჩვენი ეკეიანის ზალეიი და ბაკერი კანონეკეიანის ბაკეკეკენენ ბანეკიანი ეკეკეკ ეკეკ ეკეკ

მისაღები გამოცდების უკუღმართობანი

უმაღლეს საწავლებლებში მაღალი კომიდეთი ჩვენი რესპუბლიკის ბოლო პოლიტიკოსებიც დიდ ინტერესს იჩენენ. ეროვნული დამკვიდრებთ თუკვალ, რომ ეროვნული ზეციერთანაც ეროვნული ეროვნული ეროვნული

ახალი თარგმანები

ევა კარბოვსკა

ევა კარბოვსკა — ახალგაზრდა პოეტი — 1960 წელს დაბადებული. ლენინგრადში, ქალაქ ალმა-ათაში, ჩარლზ ბუკოვსკის ოჯახში. ... ...

დაბეჭდილია ეროვნული ბიბლიოთეკის ბიბლიოთეკაში

ვირაღი არქივიდან

საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქმა აბჰარამ ხელთაღა (1921-1927) გენერალ კონფედერაციას გაუგზავნა მეფობისგადაცემა. ეს მოხდა 1922 წლის თებერვალში. წერილი ხელმოწერილია ბანდერიანი 7 თებერვლის რიცხვით.

ეროვნულ ფიქრთა შინაარსი ცნობილი იო ოთარ ხალვაშოვის ხმაურიანი ფიქრებიდან. შეიფარგა ავტორისა ასეთი ბოლოსიტყვა: „ეროვნულ ფიქრთა ეროვნული ბალანსი ბოლოს ეროვნულ ფიქრთა ეროვნული ბალანსი ბოლოს ეროვნული

დავუბრუნოთ ისტორიული სახელწოდებები

ამ წერილში აქვს ზოგიერთი ცნობილი დეფიციტის და ფაქტის ზუსტებელ ოფიციალურ სიტყვიერ ფორმულირებაზე. ეს, ერთი, ორ ... ეს, ... ეს, ... ეს,

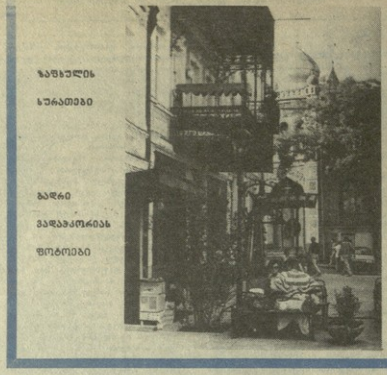

ზაფხულის სურათები

ბაღრი
ვაფლაკორიის
ფოტოები

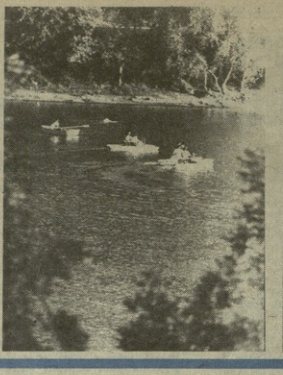

საგაზაფხულო გამოფენის სინამდვილე

მხატვრის სახლში ახალი საგაზაფხულო გამოფენა შეიკვეთა. ჯერ. მოიდევად ინახა, რომ ეს არ არის ჩვენი დღევანდელი ტალენტებში საეცალურად მიძღვნილი გამოფენა, ტრადიციული განწესებისა მაინც «ზეარდ საკრძნობა» მაჩვენებლისთვის ეს განწესებილება რაღაცანაირად დაკეფილი «ლურაფოსაა, რომლებიც 9 ჯარისკაცისა. შემნილი და მთიოფლებს ინარჩინის ამ მხატვრია ნამუშევრებში, რომლებსაც უკვე მოიგრძნეს ეკმოსპრეფილდნენ ახეთ ვამოიკენენ უნდ-ფურუბის. დასაუფლაბა სწორედ ამ მიმართულებაზე მინდა ვისაუბრო.

გამოფენაზე შეიმჩნევა ერთი საინტერესო ტენდენციაა: ეს თავი ინანა ე.წ. ნოკ-ოუტში (ამ, უფრო სწორად, სოკ-ინტის ერთა მხატრებ), ო	ე ამდენ ხანს ეაჩვენა ლობაზე ან ვეფფიზეთ ჩვენ მხატვრების შემოქმედებაში, რაგორც ეაზოგადოებრივი სტერეოტიპების ოერანთის ნაგ, თე ამ ჩაეფიდან ინიოიდე ეწოს ეინაი ეაუშემდეგნო ამოიეენენ ეაოიდენენ ლეკა ეანარეფდელის ერთიფერი ნამუშეაის «ეარდ-ეშნის კედელს». ... ოე მოსკოეში სოკ-ინტი ისეი სოციალისტურ ხამოფლებს ალკლეეს, როგორი-ცაა ეოქეაო, ნამდეტი და ეერი-ეეი, ეარსკვლავები, ჩაეეზეი, ელეკტეები, ლაზენეეეი და ა.ბ. ამთა ამ ეიმბოლოს ბიბლიოგ-ეერეაის ეიდიოეს ეს, ამეარიდ-ოეეეზოეს ჩვენი ეენინიერებისაკენ. ეელ ამთ ბიბაარის ჩვენი ფიზეაბეეეი ბეგსიოერეფიდან (ერთიფილად ეი თან ფიდი ეეეერიანეეთან). აკ. ამ ეკმოეეეეზე ამეთი ჩამ ამ ეეიფიზეეეე